

Αδελφός του Φορωνέα, ο Φηγέας έφυγε από την Αργολίδα και πήγε στην Δυτική Αρκαδία, στα σύνορα με την Ηλεία. Ονόμασε την πόλη Φήγεια ή Φηγία και έγινε βασιλιάς της. Ήταν πατέρας του Αγήνορα (συνονόματος του πατέρα του Πανόπτη Άργου) και της Αρσινόης ή Αλφεσίβοιας. Στην περιοχή του ζήτησε άσυλο ο Αλκμαίονας (θα αναφερθούμε στη συνέχεια στις περιπέτειές του), μετά την πτώση της Θήβας στους Επιγόνους. Ο Φηγέας τον καλοδέχτηκε και του έδωσε γυναίκα την κόρη του. Όμως, αυτός την παράτησε για να πάρει την Καλλιρρόη, κόρη του Αχελώου. Ο Φηγέας έβαλε τον γιο του, Αγήνορα, να τον σκοτώσει. Η περιοχή έμελλε να μετονομαστεί σε Ψωφίδα, από το όνομα της κόρης του Ξάνθου και εγγονής του Ερύμανθου από την γενιά του Αρκάδα.

Ο άλλος αδελφός του Φορωνέα (γιος του κατά κάποια εκδοχή), ο Αιγιαλέας ή Αιγιαλός, έγινε βασιλιάς της Σικυώνας κι έδωσε το όνομά του σε όλη την βόρεια περιοχή της σημερινής Αχαΐας (Αιγιάλεια ή Αιγιαλός, με τους κατοίκους της να ονομάζονται Αιγιαλείς). Αργότερα, η περιοχή κατακλύστηκε από Ίωνες, ενώ στα χρόνια του Τρωικού πολέμου ανήκε στην επικράτεια του Αγαμέμνονα.

Αδελφή του Φορωνέα, η Μυκήνη υπήρξε για να δικαιολογήσει το κτίσιμο της πόλης των Μυκητών, αν και δημιουργήθηκαν και άλλοι μύθοι για την ίδρυσή της: Όταν η Ιώ μεταμορφώθηκε σε αγελάδα, η Ήρα την έδεσε σε ένα δέντρο. Μουγκάνιζε όλη μέρα από τη λύπη της και γι' αυτό είπαν την περιοχή «Μυκήνες» (από το ρήμα μυκάομαι = μουγκρίζω σαν αγελάδα). Η πιο ηρωική εκδοχή όμως, αναφέρεται στον Περσέα. Κάποια στιγμή, έχασε το κουμπί από το θηκάρι του (μύκης, στα αρχαία). Στον τόπο έκτισε μια πόλη και την ονόμασε Μυκήνες.

Όπως κι αν έχει το ζήτημα, η Μυκήνη παντρεύτηκε τον Ακέστορα ή Αρέστορα και δικά τους παιδιά κάποιες εκδοχές θεωρούσαν την Ιώ, τον Πελασγό και τον Πανόπτη Άργο. Αυτός ο Αρέστορας ήταν γιος του Φόρβα και της Εύβοιας, αδελφός της Μεσσήνης και του Τρίοπα, ενώ στο Άργος υπήρχε ιερή οικογένεια, οι Ακεστορίδες, από την οποία και μόνο προέρχονταν οι ιέρειες της θεάς Αθηνάς.

Η Ιώ και η μοίρα της

Η πιο όμορφη κόρη του Ίναχου ήταν η Ιώ, ιέρεια της θεάς Ήρας. Την είδε ο Δίας και την ερωτεύτηκε. Έσμιξαν αλλά τους πήρε είδηση η Ήρα. Ο Δίας μεταμόρφωσε την ερωμένη του σε αγελάδα. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, η ίδια η Ήρα ήταν που τη μεταμόρφωσε σε αγελάδα, τρίχρωμη μάλιστα: Το σώμα της ήταν άσπρο, βιολετί (ιώδες) και μαύρο ή άλλαζε συνέχεια τα τρία αυτά χρώματα.

Η Ήρα καμώθηκε πως ήθελε την αγελάδα δώρο κι ο αρχηγός των θεών υποχρεώθηκε να της την χαρίσει. Η θεά την έδωσε στον Πανόπτη Άργο να την φυλάει κι αυτός την έδεσε σ' ένα δέντρο κοντά στις Μυκήνες. Όμως, ο Δίας δεν έπαψε να τη λυπάται. Έστειλε τον Ερμή να κάνει κουμάντο. Αναφερθήκαμε ήδη στο πώς την ελευθέρωσε ο Ερμής: Κατόρθωσε να κοιμίσει τον Άργο και τον σκότωσε. Η Ήρα πήρε τα μάτια του Άργου και τα τοποθέτησε στην ουρά του παγωνιού, ενώ έστειλε μια τεράστια αλογόμυγα να βασανίζει την αγελάδα Ιώ, που άρχισε να τρέχει σαν τρελή. Πέρασε τη θάλασσα, που από το όνομά της βαφτίστηκε Ιόνιο πέλαγος, στράφηκε βόρεια κι έδωσε το όνομα Βόσπορος (Βοός πόρος = πέρασμα) στα στενά, για να καταλήξει τελικά στην Αίγυπτο, όπου την πρόλαβε ο Δίας, την άγγιξε και της επανέφερε έτσι την προηγούμενη μορφή, αφήνοντάς την έγκυο.

Γεννήθηκε ο Έπαφος (από την επαφή). Στην Αίγυπτο κατά μια εκδοχή, στην Εύβοια κατά μια άλλη. Τον έκλεψαν οι Κουρήτες κατά διαταγή της Ήρας. Οργίστηκε ο αρχηγός των θεών και τους εξολόθρευσε, ενώ η Ιώ βρήκε το νεογέννητο στη Συρία. Τα βάσανα της δύσμοιρης μάνας τέλειωσαν με τον γάμο της με τον βασιλιά της χώρας, Τηλέγονο. Η Ιώ έγινε αστέρι. Όταν ο γιος της μεγάλωσε, παντρεύτηκε τη Μέμφιδα, με την οποία απέκτησε τρεις κόρες: Τις Λιβύη, Θήβα και Λυσιάνασσα.

(τελευταία επεξεργασία, 28 Ιανουαρίου 2021)

